

Incká matematika

Inkové obývali největší říši předkolumbovské Ameriky. Říše se rozkládala v dnešním Peru a okolí s centrem u jezera Titicaca, existovala od 13. století do 16. století a rozvrátil jí až brutální a nevzdělaný Francisco Pizarro po svém vyloštění v roce 1532. Byla to říše rozlehlá a důsledně proorganizovaná: každý měl své úkoly a jejich plnění se evidovalo. Proto bychom očekávali propracovanou [číselnou soustavu](#) a slušné zvládnutí základních aritmetických operací. Ale nebylo tomu tak: Inkové neměli písmo ani číslice. Záznamy vedli v uzlicích *kípu* na šňůrkách a řemíncích a šlo vlastně jen o značky (resp. pamětní pomůcky). Tento systém záznamu měli Inkové velmi propracovaný, ale k písmu, jakožto záznamu jazykového sdělení, se nepřiblížili.

Uzlíky tak vlastně používali Inkové podobně, jako si starší lidé dělají [uzel](#) na kapesníku, aby si na určitou věc vzpomenuli ...

Základní matematické operace zvládali z paměti a své kamenné stavby a silnice nejspíš budovali intuitivně. Matematicky byli srovnatelní s obyvateli neolitu, ve kterém vlastně také žili.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.